

ה"ת 21956/12/22 - מדינת ישראל - המחלקה לחקירת שוטרים נגד רועי נמרוד מיזן

בית משפט השלום בעכו

ה"ת 21956-12-22 מדינת ישראל נ' מיזן
תיק חיצוני:

כבוד השופט ג'ני טנוס

בפני

מבקשת

נגד

משיב

החלטה

מדינת ישראל - המחלקה לחקירת שוטרים

רועי נמרוד מין

החלטה זו נסבה על בקשת המבקשת להמשיך החזקת תפוסים למשך 180 ימים נוספים כמפורט בבקשה אשר כוללים שני מכשירים ניידים ושני כוננים קשיחים. המשיב מתנגד לבקשה ועותר להחזרת התפוסים, בין שאר, בשל אי חוקיות התפיסה בהם.

לאור ההתנגדות, נקבע דיון בבקשה להיום.

אקדים ואומר שלאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שעיינתי בחומרי החקירה, שוכנעתי לקבל את הבקשה, אם כי לא לכל התקופה המבוקשת. מדובר בתפוסים שנתפסו ע"י המבקשת במסגרת צו חיפוש שהוצא כדיון. בהמשך לכך, הוצא צו חדירה לחומרי מחשב שאפשר ליחידה החוקרת לחדור לתפוסים ולהפיק חומרים.

זה המקום להבהיר, כי צו החדירה לחומרי המחשב שניתן בבית משפט השלום בחיפה הוא צו מתמשך כפי שצוין בו, ולא צו חד-פעמי כפי שטען המשיב. זאת ועוד, עפ"י הפרוטוקול מיום 7.7.2022 שנחתם בידי בית המשפט אשר נתן את צו החדירה לחומרי מחשב, בית המשפט התיר למבקשת לבצע את החדירה ללא עדים לאחר שכל תיק החקירה הונח בפניו, לרבות צו החיפוש הקודם שהתייחס לעצם התפיסה (והותנה בביצוע חיפוש בנוכחות שני עדים). לפיכך, אין בסיס לטענת המשיב בדבר אי חוקיות החדירה לחומרי המחשב.

בהתייחס לטענות המשיב בדבר אי חוקיות ההחזקה בתפוסים, הן משום שהמועד האחרון להחזקתם פקע ביום 28.11.2022 והן משום שבית המשפט לא האריך את מועד התפיסה לתקופת הביניים עד לקיום דיון - אני מוצאת כי טענות אלו דינן להידחות, וזאת מהנימוקים שאפרט בהמשך. אפתח בכך כי החלטת בית המשפט מיום 10.8.2022 בדיון שהתקיים בבקשת המשיב להשבת התפוסים במסגרת ה"ת 58687-07-22, בית המשפט התיר למבקשת להמשיך ולהחזיק בתפוסים המפורטים בבקשה "למשך 4 חודשים נוספים".

לידיו של המשיב, 4 החודשים הם מיום הגשת הבקשה שהגיש בזמנו להשבת התפוסים מתאריך 28.7.2022, כך שהמועד להחזקה בהם הסתיים בתאריך 27.11.2022 כך שברור כי הבקשה שהוגשה בתיק זה מוגשת באיחור. לעומת זאת, לגישת המבקשת, יש למנות את 4 החודשים מיום מתן ההחלטה בתאריך 10.8.2022 ולכן ברור שהבקשה המקורית (שהוגשה לבית משפט השלום בחיפה) לא הוגשה באיחור.

אכן, ניתן להבין את ההחלטה לפי שתי הפרשנויות המוצעות, אולם סביר להניח כי כוונת בית המשפט הייתה להארכת המועד ב-4 חודשים מיום מתן ההחלטה שכן ממילא מדובר בתקופה שנופלת מהתקופה הקבועה בחוק להחזקת התפוסים ל-180 ימים.

כך או כך, גם אם נניח לפי הפרשנות המוצעת של המשיב כי הבקשה להארכת מועד ההחזקה בתפוסים הוגשה באיחור, הרי האינטרס הציבורי במקרה דנן גובר על האינטרס הפרטי של המשיב ומצדיק את המשך ההחזקה בהם.

זה המקום לציין, כי הפסיקה הכירה באפשרות להורות על הארכת ההחזקה בתפוסים גם אם הבקשה מוגשת לאחר תום 6 החודשים ממועד התפיסה, בדרך של הארכה בדיעבד (בג"צ 2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום בתל אביב, פ"ד מה (4) 490, 1991).

בבש"פ וייסמן 4971/08 וייסמן נ' מדינת ישראל, מיום 28.10.2008 נקבע כי:

"מובן הוא כי דרך המלך היא כי על המשיבה לפנות במסגרת המועד הנתון בבקשה להארכת מועד ההחזקה בחפצים התפוסים. מחדלה של המשיבה לפעול כן הינו שיקול שיש לקחת בחשבון עת מגישה היא את הבקשה באיחור. עם זאת, אין בכך בכדי לשלול את סמכותו של בית המשפט להיעתר לבקשה להאריך את ההחזקה אף אם הוגשה הבקשה לאחר חלוף המועד."

ומכאן, שבית המשפט מוסמך להיעתר לבקשה להאריך את החזקה בתפוס אף אם הבקשה מוגשת באיחור, היינו לאחר פקיעת התפיסה הקודמת.

מטעם זה, אני קובעת כי הגם שלא ניתנה החלטת ביניים בדבר הארכת מועד התפיסה למן הגשת הבקשה ועד לקיום הדיון היום, אין להורות על השבת התפוסים למשיב בשל אי חוקיות התפיסה בתקופת הביניים. מאותו טעם ממש, אני דוחה את הטענה בדבר אי חוקיות התפיסה בשל איחור כביכול שדבק במועד הגשת הבקשה, אף אם נניח לפי שיטת המשיב כי מועד התפיסה שנקבע בהחלטה קודמת פקע בטרם הוגשה הבקשה דנן.

מעבר לנדרש אציון, כי הוגש לעיוני כל תיק החקירה והופנית למסמכי חקירה ספציפיים אשר מלמדים על החשד בדבר ביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ובכלל זה פגיעה בפרטיות, הפרת הוראה חוקית, איומים והטרדה מינית.

אשר על כן, אני מקבלת את הבקשה.

יחד עם זאת, ולנוכח דברי נציגי המבקשת בדיון כי הפעולות שנותרו לביצוע הן בעיקר חקירת המשיב - אשר תיארם התייצבותו לחקירה במהלך הדיון היום והמועד שנקבע הוא לשבוע הבא - והעברת החומר לעיון הפרקליטות, שוכנעתי לקצר את התקופה המבוקשת ולהורות על הארכת מועד התפיסה לעוד 4 חודשים מהיום.

ניתנה היום, 10 במרץ 2023, בפניי השופטת ג'ני טנוס, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים.